I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 797/85
af 12. marts 1985
om forbedring af landbrugsstrukturernes effektivitet

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 42 og 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen (1),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (2),

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg (3), og

ud fra følgende betragtninger :

Det er ikke muligt at nå de mål for den fælles landbrugspolitik, der er anført i traktatens artikel 39, stk. 1, litra a) og b), uden at landbruget støttes i sine bestræbelser på fortsat at forbedre sine strukturer, navnlig i områder hvor særligt alvorlige problemer gør sig gældende ;

denne forbedring af strukturerne er et nødvendigt element i udviklingen af den fælles landbrugspolitik ; den bør derfor gennemføres ud fra et fællesskabssynspunkt og på grundlag af fællesskabskriterier ;

årsagerne til og arten og omfanget af de strukturelle problemer i landbruget er vidt forskellige, og dette kan nødvendiggøre løsninger, som varierer efter områderne, og som kan tilpasses i tidens løb ; det er nødvendigt at medvirke til den samlede sociale og økonomiske udvikling i hvert enkelt område ; den bedste virkning kan opnås, hvis medlemsstaterne ud fra et fællesskabssynspunkt og på grundlag af fællesskabskriterier selv iværksætter en fælles foranstaltning på grundlag af egen lovgivning ;

landbrugsstrukturen i Fællesskabet er kendetegnet ved et stort antal landbrugsbedrifter, hvor de strukturelle betingelser, som skulle gøre det muligt at sikre en rimelig indkomst og levestandard, ikke er til stede ;

i fremtiden vil kun de bedrifter, hvor landbrugeren har tilstrækkelige faglige kvalifikationer, hvor rentabiliteten påvises ved et regnskab, og hvor der foreligger en plan til konkret forbedring, kunne tilpasses den økonomiske udvikling ;

i den nuværende økonomiske situation bør fællesskabsstøtten eller den nationale støtte koncentreres om de bedrifter, hvor arbejdsindkomsten er lavere end de hermed sammenlignelige indkomster, og hvor behovet for støtte derfor er størst ;

en tilpasning af bedriftsstrukturerne gennem en øget produktivitet, der giver sig udslag i en større produktion, støder på grænser, der på grund af markedssituationen for en række landbrugsprodukter ikke kan overskrides ; det har vist sig nødvendigt at koncentrere støtten om investeringer, der gør det muligt at nedsætte produktionsomkostningerne og forbedre leve- og arbejdsvilkårene, eller som tager sigte på en omstilling af produktionen ;

i øvrigt gør målsætningen vedrørende ligevægt på markederne i Fællesskabet det nødvendigt at fastsætte særlige betingelser for ydelse af investeringsstøtte inden for svinesektoren og mælkesektoren ; denne målsætning gør det absolut påkrævet at forbyde investeringsstørre inden for æg- og fjerkræsektoren ;

indrømmelse af særlige fordele til unge landbrugere kan gøre det lettere for dem ikke blot at etablere sig, men kan ligeledes fremme den strukturelle tilpasning af bedriften efter deres første etablering ;

(1) EFT nr. C 347 af 22. 12. 1983, s. 15.
(2) EFT nr. C 127 af 14. 5. 1984, s. 157.
(3) EFT nr. C 103 af 16. 4. 1984, s. 29.

regnskabsføring er et uundværligt middel til nøjagtigt at vurdere bedrifternes finansielle og økonomiske situation, særlig i forbindelse med bedrifter, som moderniseres ; en finansiel tilskyndelse kan fremme regnskabsføring ;

med henblik på en rationel produktion og en forbedring af levevilkårene er det ligeledes formålstjenligt at fremme oprettelsen af sammenslutninger, som har til formål at nå frem til et samarbejde mellem bedrifterne, en mere rationel fælles udnyttelse af landbrugsmaterielet eller en fælles drift ;

i denne forbindelse er det ligeledes hensigtsmæssigt at fremme oprettelsen af landbrugsorganisationer, der har til formål at tilbyde vikarordninger og driftskonsulentordninger ;

Rådet har på grundlag af Rådets direktiv 75/268/EØF af 28. april 1975 om landbrug (1) i bjergområder og visse ugunstigt stillede områder, for hvilke der på fællesskabsplan skal træffes særlige foranstaltninger, som er tilpasset situationen i de pågældende områder, navnlig for at tage hensyn til de naturlige produktionsbetingelser og for at sikre landbrugerne i disse områder en rimelig indkomst ;

det kan være absolut påkrævet at yde en årlig godtgørelse som kompensation for de i direktiv 75/268/EØF nævnte varige naturbetingede ulemper til de landbrugere, som udøver fast landbrugsvirksomhed i de ugunstigt stillede områder, for at nå de mål, der er fastsat for landbruget i disse områder ; det bør overlades medlemsstaterne, inden for de grænser og på de betingelser, der er fastlagt for de forskellige områdetyper, at fastsætte denne godtgørelse under hensyn til omfanget af de foreliggende ulemper, såvel hvad angår beløbenes størrelse som de produktioner, der kan komme i betragtning ;

desuden vil driftsstrukturernes effektivitet i disse områder på grund af de varige ulemper kun kunne forbedres, hvis investeringsstøtten øges, og hvis denne kan tildeles til begrænsede investeringer af turistmæssig eller håndværksmæssig art med mulighed for at kombinere landbrugsvirksomhed med aktiviteter i forbindelse med turisme og håndværk ;

rationalisering af bedrifterne og nødvendigheden af at bevare det naturlige miljø nødvendiggør støtte til kollektive investeringer i foderproduktion og til forbedring og udlægning af græsgange, herunder alpegræsgange ;

visse områder med specifikke ulemper, såsom natur- og nationalparker, i hvilke opretholdelsen landbrugsvirksomhed, landbrugsvirksomhed, i givet fald underlagt særlige betingelser, er nødvendig for at sikre bevarelsen af miljøet, må derfor sidestilles med de i artikel 3, stk. 5, i direktiv 75/268/EØF nævnte områder ;

der må gives medlemsstaterne mulighed for at træffe særlige foranstaltninger i miljømæssigt følsomme områder med henblik på at bidrage til indførelse eller opretholdelse af produktionsmetoder i landbruget, der er forenelige med kravet om beskyttelse af det naturlige miljø ;

mange af de vanskeligt stillede områder i Fællesskabet, blandt andet de områder, der er fastlagt i henhold til direktiv 75/268/EØF, er karakteriseret ved tilstedeværelsen af særlige problemer, der navnlig skyldes mangelfulde infrastrukturer, utilstrækkelige skovbrugsstrukturer eller endog uhensigtsmæssige boligforhold i landbruget, og afhjælpning eller i det mindste formindskelse af disse problemer kan være en nødvendig forudsætning for en forbedring af landbrugsstrukturerne ; der bør skabes en ramme, inden for hvilken de særlige foranstaltninger til løsning af nævnte problemer, der er særlig tilspidsede i disse områder, kan gennemføres ;

markedssituationen for landbrugsprodukter og de grænser, som denne situation sætter for en tilpasning af landbrugsbedrifternes struktur, gør det nødvendigt, at landbrugsforanstaltningerne suppleres med visse særlige skovbrugsforanstaltninger til fordel for disse landbrugsbedrifter, såsom tilplantning af produktive landbrugsarealer med skov, anlæggelse af læhegn, brandbælter og skovveje samt en bedre udnyttelse af skoverealer ;

Skovbrugsforanstaltninger udgør sædvanligvis en helhed og kan bidrage :

— til bevarelse og forbedring af jordbunden, dyrelivet og plantevæksten samt overflade- og grundvandssystemet,

— til landbrugsarealernes produktivitet ved en forbedring af de naturlige betingelser for landbrugsproduktionen og til en bedre udnyttelse af arbejdskraften i landbruget ;

(1) EFT nr. L 128 af 19. 5. 1975, s. 1.

udviklingen og specialiseringen af landbruget kræver en betydelig højnelse af den aktive landbrugsbefolknings uddannelsesniveau i almen, teknisk og økonomisk henseende, navnlig med hensyn til nyorientering inden for driftsledelse, produktion og afsætning samt unge, der ønsker at etablere sig eller for nylig har etableret sig på en landbrugsbedrift;

utilstrækkeligheden af de til rådighed stående midler for erhvervsuddannelse samt efter- og videreuddannelse, navnlig af ledere og administratorer af kooperativer og sammenslutninger inden for landbruget, er i flere områder en hæmsko for bestræbelserne på at gennemføre den nødvendige tilpasning af landbrugsstrukturerne;

yderligere kan gennemførelsen af pilotprojekter, herunder foranstaltninger til udbredelse af viden fra arbejdsresultater og opnåede erfaringer på landbrugsstrukturområdet, lette tilpasningen af landbruget i Fællesskabet;

alle de påtænkte foranstaltninger er af interesse for Fællesskabet og har til formål at virkeliggøre de mål, der er anført i traktatens artikel 39, stk. 1, litra a), herunder de strukturelle ændringer, som er nødvendige for, at det fælles marked kan fungere tilfredsstillende; disse foranstaltninger udgør således en fælles foranstaltning i henhold til artikel 6 i Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik [1]; endvidere bør Fællesskabets finansiering styrkes for visse områder og for visse foranstaltninger, for at de planlagte foranstaltninger kan blive så effektive som muligt;

da Fællesskabet medvirker ved finansieringen af denne fælles foranstaltning, må det være i stand til at sikre sig, at de bestemmelser, der af medlemsstaterne træffes til dens gennemførelse, bidrager til virkeliggørelse af dens mål; der bør derfor fastsættes en fremgangsmåde, som medfører et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen inden for Den stående Landbrugsstrukturkomité, der er nedsat ved artikel 1 i Rådets beslutning af 4. december 1962 om samordning af landbrugsstrukturpolitikken [2], og som for de finansielle aspekters vedkommende indebærer høring af den EUGFL-komité, der er omhandlet i artikel 11 til 15 i forordning (EØF) nr. 729/70;

på grundlag af en rapport, som Kommissionen skal forelægge, bør Parlamentet og Rådet en gang om året gennemgå resultaterne af Fællesskabets og de enkelte medlemsstaters foranstaltninger for at vurdere behovet for at supplere eller tilpasse den indførte ordning;

de påtænkte horisontale fællesskabsforanstaltninger gør det nødvendigt at tilpasse visse fælles foranstaltninger, som Rådet har vedtaget til fordel for bestemte områder, til disse nye foranstaltninger —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. For at sikre en fortsat udvikling af landbruget i Fællesskabet indføres en fælles foranstaltning i henhold til artikel 6, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 729/70, som skal gennemføres af medlemsstaterne med henblik på at forbedre bedrifternes effektivitet og bidrage til deres strukturelle udvikling samtidig med, at landbrugets naturlige ressourcer fortsat bevares.

2. I overensstemmelse med afsnit VIII ydes tilskuddet fra Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget, udviklingssektionen, i det følgende benævnt »fonden«, i forbindelse med den i stk. 1 omhandlede fælles foranstaltning til:

a) investeringer i landbrugsbedrifter og til etablering af unge landbrugere;

b) andre foranstaltninger til fordel for landbrugsbedrifter med henblik på indførelse af regnskabsføring samt til oprettelse og drift af sammenslutninger, tjenester og andre foranstaltninger omfattende flere bedrifter;

c) særlige foranstaltninger til fordel for landbrug i bjergområder og i visse ugunstigt stillede områder;

d) skovbrugsforanstaltninger til fordel for landbrugsbedrifter;

e) tilpasning af erhvervsuddannelsen til kravene i det moderne landbrug.

AFSNIT I

Ordning med støtte til investeringer i landbrugsbedrifter

Artikel 2

1. For at bidrage til en forbedring af landbrugsindkomsterne og af leve-, arbejds- og produktionsvilkårene på landbrugsbedrifter indfører medlemsstaterne i henhold til den i artikel 1 omhandlede fælles foranstaltning en ordning med støtte til investeringer i landbrugsbedrifter, hvor landbrugeren:

[1] EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 13.
[2] EFT nr. 136 af 17. 12. 1962, s. 2892/62.

a) har landbrug som hovederhverv ;

b) er i besiddelse af tilstrækkelig faglig dygtighed ;

c) opstiller en plan for konkret forbedring af bedriften ; i denne plan skal det ved særlige beregninger påvises, at investeringerne er berettigede under hensyn til situationen for bedriften og for dens økonomi, og at planens gennemførelse vil medføre en varig og væsentlig forbedring af denne situation, herunder navnlig af arbejdsindkomsten pr. mandsarbejdsenhed (MAE) på bedriften ;

Medlemsstaterne kan dog ligeledes på landbrugerens anmodning godkende en forbedringsplan, hvis det påvises, at planen er nødvendig for at opretholde det nuværende niveau for arbejdsindkomsten pr. MAE på den pågældende bedrift ; når denne undtagelse finder anvendelse, nedsættes det beløb, hvormed fonden kan intervenere i henhold til artikel 26, stk. 2, med 20 % ;

d) forpligter sig til at føre et forenklet regnskab, der mindst omfatter ;

— bogføring af indtægter og udgifter med tilhørende bilag,

— opstilling af en årsbalance med oversigt over bedriftens aktiver og passiver.

I de ugunstigt stillede områder, der er fastlagt i overensstemmelse med artikel 2 og 3 i direktiv 75/268/EØF, kan dels Den hellenske Republik, dels Den italienske Republik for så vidt angår Mezzogiorno, herunder også øerne, dog godkende forbedringsplaner, der i de første tre år af den periode, den fælles foranstaltning varer, forelægges af bedrifter, som ikke opfylder den i denne litra omhandlede betingelse, såfremt arbejdsmængden på bedriften ikke kræver mere, end hvad der svarer til en MAE, og såfremt de planlagte investeringer ikke overstiger 25 000 ECU.

2. Den i stk. 1 omhandlede støtteordning begrænses til landbrugsbedrifter :

— hvor arbejdsindkomsten pr. MAE er lavere end den i stk. 3 omhandlede referenceindkomst ;

— hvor den i stk. 1, litra c), omhandlede forbedringsplan ikke tager sigte på en arbejdsindkomst, der er højere end 120 % af nævnte referenceindkomst.

3. Medlemsstaterne fastsætter den i stk. 2 omhandlede referenceindkomst, idet den dog ikke må overstige den gennemsnitlige bruttoløn for arbejdstagere uden for landbruget i området.

4. Den i stk. 1 omhandlede forbedringsplan skal mindst indeholde :

— en redegørelse for udgangssituationen,

— en redegørelse for situationen ved planens afslutning, udarbejdet på grundlag af et skønsmæssigt budget,

— en oversigt over de planlagte foranstaltninger og navnlig over de planlagte investeringer.

5. Medlemsstaterne definerer begrebet landbrug som hovederhverv med henblik på denne forordning.

For fysiske personer skal definitionen mindst omfatte det krav, at den del af indkomsten, der kommer fra landbrugsbedriften, udgør 50 % eller mere af landbrugerens samlede indkomst, og at den arbejdstid, som anvendes til aktiviteter uden for bedriften, udgør mindre end halvdelen af landbrugerens samlede arbejdstid.

For ikke-fysiske personer definerer medlemsstaterne nævnte begreb under hensyn til de i første afsnit anførte kriterier.

6. Endvidere fastsætter medlemsstaterne de kriterier, som skal danne grundlag for bedømmelsen af landbrugerens faglige dygtighed, under hensyn til hans landbrugsfaglige uddannelsesniveau og/eller et vist minimum af erhvervserfaring.

Artikel 3

1. Den i artikel 2 omhandlede støtteordning kan finde anvendelse for investeringer med henblik på :

— en kvalitativ forbedring og omstilling af produktionen efter markedets behov ;

— tilpasning af bedriften med det formål at nedsætte produktionsomkostningerne, forbedre leve- og arbejdsvilkårene eller gennemføre energibesparelser ;

— miljøbeskyttelses- og miljøforbedringsforanstaltninger.

2. Ydelse af den i stk. 1 omhandlede investeringsstøtte kan udelukkes eller begrænses, såfremt de pågældende investeringer fører til en stigning i bedriftens produktion af produkter, som ikke har normale afsætningsmuligheder på markederne.

Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen og efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, vedtager de nødvendige foranstaltninger og fastsætter navnlig produkterne med henblik på foregående afsnit.

3. Medmindre andet bestemmes i senere afgørelser truffet i henhold til stk. 2, kan den i stk. 1 omhandlede støtte ikke ydes til investeringer i mælkesektoren, som medfører overskridelse af den referencemængde, der er fastsat i henhold til artikel 2, 3 og 6 i forordning (EØF) nr. 857/84 (1), ændret ved forordning (EØF) nr. 590/85 (2), dog bortset fra tilfælde hvor en supplerende referencemængde forud er ydet i henhold til artikel 4, stk. 1, litra c), i nævnte forordning eller er overført i henhold til artikel 7, stk. 1, i samme forordning.

I så fald er ydelse af støtte betinget af, at investeringen ikke bringer antallet af malkekøer op på mere end 40 køer pr. MAE og mere end 60 køer pr. bedrift, eller, hvis der på bedriften er over 1,5 MAE, ikke fører til en forøgelse af antallet af malkekøer med mere end 15 %.

Rådet vedtager på forslag af Kommissionen senest seks måneder efter udløbet af forordning (EØF) nr. 857/84 de betingelser, der skal gælde efter udløbet af denne for ydelse af støtte til investeringer, som medfører en forøgelse af mælkeproduktionen.

4. Medmindre andet bestemmes i senere afgørelser truffet i henhold til stk. 2, begrænses den i stk. 1 omhandlede støtte, der ydes til investeringer i svinesektoren, som medfører en forøgelse af produktionskapaciteten, for så vidt angår ansøgninger indgivet inden den 31. december 1986 til investeringer, der bringer antallet af pladser til fedesvin op på 500 pr. bedrift, og for så vidt angår ansøgninger indgivet mellem 1. januar og 31. december 1987 til investeringer, der bringer antallet af pladser op på 400.

Den nødvendige plads til en avlsso svarer til pladsen for 6,5 fedesvin.

Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, fastlægger inden den 31. december 1987 den ordning, der skal gælde for ansøgninger indgivet mellem 1. januar 1988 og 31. december 1989.

Hvis der ikke på denne dato foreligger nogen afgørelse fra Rådet, fastlægger Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 25 :

— det maksimale antal pladser til svin pr. bedrift, hvortil der kan ydes den i stk. 1 omhandlede støtte, inden for en gaffel på mellem 300 og 500 pladser pr. bedrift,

— det samlede loft over det maksimale antal pladser til svin inden for en gaffel på mellem 600 og 800 pladser pr. bedrift.

Når en forbedringsplan omfatter en investering inden for svinesektoren, stilles der endvidere som betingelse for at yde støtte til denne investering, at mindst 35 % af den fodermængde, der forbruges af svinene, ved afslutningen af planen kan produceres på bedriften.

5. Den i stk. 1 omhandlede investeringsstøtte kan ikke ydes i æg- og fjerkræsektoren.

Artikel 4

1. Investeringsstøtteordningen i henhold til artikel 3, stk. 1, omfatter støtte i form af kapitatilskud eller hertil svarende rentegodtgørelse eller henstand med afdrag eller en kombination heraf til de nødvendige investeringer for gennemførelse af forbedringsplanen, bortset fra udgifter i forbindelse med køb af :

— jord,

— levende svin og fjerkræ samt slagtekalve.

Ved køb af levende dyr er det kun den i forbedringsplanen omhandlede første anskaffelse, der kan komme i betragtning.

Endvidere kan støtteordningen omfatte garantier for optagne lån og renter, såfremt der ikke foreligger tilstrækkelig realsikkerhed eller personlig sikkerhed.

2. Det i stk. 1 omhandlede kapitaltilskud kan omfatte investeringer på 60 000 ECU pr. MAE og 120 000 ECU pr. bedrift ; medlemsstaterne kan fastsætte lavere beløb.

Den i stk. 1 omhandlede støtte andrager 35 % og i de i artikel 2 og 3 i direktiv 75/268/EØF omhandlede områder 45 % af det højeste investeringsbeløb i fast ejendom og henholdsvis 20 % og 30 % for andre former for investeringer.

Rådet kan på forslag af Kommissionen og efter afstemningsproceduren i artikel 43, stk. 2, i traktaten tillade en medlemsstat i en bestemt periode at yde en højere støtte end den i andet afsnit fastsatte, hvis situationen på kapitalmarkedet i medlemsstaten berettiger hertil.

I en periode på 30 måneder fra denne forordnings ikrafttræden forhøjes den i andet afsnit omhandlede maksimale støtte dog med 10 % af investeringsbeløbet i Grækenland, Irland og Italien for investeringer, der indgår i forbedringsplaner indgivet i løbet af denne periode.

(1) EFT nr. L 90 af 1. 4. 1984, s. 13.
(2) EFT nr. L 68 af 8. 4. 1985, s. 1.

Artikel 5

Medlemsstaterne kan tildele den i artikel 4 omhandlede støtte til bedrifter, der efter gennemførelsen af en forbedringsplan fortsat opfylder de i artikel 2, stk. 1, omhandlede betingelser, såfremt de i artikel 3 fastsatte betingelser er overholdt. Antallet af planer pr. støttemodtager, der kan godkendes over en periode på seks år er dog begrænset til to, og den samlede investering, der kan komme i betragtning ved refusion af støtte i henhold til artikel 28, er højst 60 000 ECU pr. MAE og 120 000 ECU pr. bedrift over samme periode.

Artikel 6

1. En forbedringsplan i henhold til artikel 2, stk. 1, litra c), kan omfatte en enkelt bedrift eller flere sammensluttede bedrifter med henblik på en fuldstændig eller delvis sammenslutning af disse bedrifter.

2. Er der tale om en sammenslutning af bedrifter, omfatter forbedringsplanen sammenslutningen og i givet fald de dele af bedrifterne, der stadig drives af dens medlemmer.

3. Medlemsstaterne kan tildele den i artikel 4 omhandlede støtte til en sammenslutning af bedrifter, såfremt alle de landbrugere, der er medlemmer af sammenslutningen, opfylder de i artikel 2, stk. 1, omhandlede betingelser.

4. De i artikel 4, stk. 2, og i artikel 5 omhandlede lofter kan multipliceres med antallet af bedrifter, der er medlemmer af sammenslutningen. De i artikel 3, stk. 3 og 4, omhandlede lofter må kun multipliceres med antallet af bedrifter, der er medlemmer, såfremt driften er en følge af en fuldstændig sammenslutning.

Disse lofter kan dog ikke overstige :

— 120 køer

— tre gange det antal pladser til svin, der følger af artikel 3, stk. 4

— en investering på 360 000 ECU

pr. sammensluttet bedrift, herunder i givet fald de dele af bedrifterne, der stadig drives af medlemmerne af sammenslutningen.

5. Kommissionen kan efter den i artikel 25 omhandlede fremgangsmåde tillade, at en medlemsstat også tildeler den i artikel 4 omhandlede støtte på de i stk. 4 i denne artikel fastsatte vilkår til kooperativer, hvis eneste formål er at drive en landbrugsbedrift. Samtidig fastsætter den særlige vilkår for ydelse af støtte til disse kooperativer samt vilkår og grænser for overskridelse af det i stk. 4 fastsatte investeringsomfang.

6. Medlemsstaterne fastsætter de betingelser, som de sammensluttede bedrifter skal opfylde, navnlig :

— den retlige form

— korteste funktionstid, dog mindst seks år

— tilvejebringelse af indskudskapital

— medlemmernes deltagelse i driftsledelsen.

Artikel 7

Medlemsstaterne kan tildele en særlig støtte til unge landbrugere på under 40 år.

Denne støtte kan omfatte :

1. støtte med henblik på unge landbrugeres første etablering på en landbrugsbedrift, på betingelse af at den unge landbruger etablerer sig med landbrug som hovederhverv og besidder tilstrækkelige faglige kvalifikationer ved etableringen eller senest to år efter denne, og på betingelse af at bedriften kræver en arbejdsindsats svarende til mindst 1 MAE.

   Medlemsstaterne fastlægger det niveau for erhvervsuddannelsen, som kræves ved den første etablering eller inden to år efter etableringen, for at EUGFL kan refundere præmien.

   Etableringsstøtten kan omfatte :

   a) en engangspræmie på højst 7 500 ECU. Medlemsstaterne kan erstatte denne præmie med en tilsvarende rentegodtgørelse,

   b) en godtgørelse af renterne af lån, som er optaget for at dække udgifterne i forbindelse med denne etablering.

      Rentegodtgørelsen kan højst andrage 5 % i en periode på 15 år, og den kapitaliserede værdi af denne godtgørelse kan ikke overstige 7 500 ECU.

      Medlemsstaterne kan i form af et tilskud udbetale et beløb svarende til den rentegodtgørelse, støttemodtageren er berettiget til under hensyn til størrelsen og løbetiden af de optagne lån.

2. en supplerende støtte til investeringer, svarende til højst 25 % af den i henhold til artikel 4, stk. 2, tildelte støtte, på betingelse af at den unge landbruger inden for en frist på fem år fra den første etablering fremlægger en forbedringsplan i henhold til artikel 2, stk. 1, litra c), og opfylder de i stk. 1, første afsnit, omhandlede faglige kvalifikationskrav.

Artikel 8

1. Støtten til investeringer i bedrifter, som opfylder betingelserne i artikel 2 og 6 må ikke overstige de i artikel 4, stk. 2, fastsatte beløb, i givet fald forhøjet med den støtte, der er omhandlet i artikel 7, stk. 2, dog bortset fra støtte til :

— opførelse af avlsbygninger,

— flytning af avlsbygninger i offentlighedens interesse,

— grundforbedring,

såfremt sådan støtte ydes i overensstemmelse med denne forordnings artikel 3 samt traktatens artikel 92 til 94.

2. Såfremt medlemsstaterne tildeler støtte til investeringer i bedrifter, som ikke opfylder betingelserne i artikel 2, skal denne støtte være mindst en fjerdedel lavere end støtten i medfør af artikel 4, bortset fra støtte :

— til gennemførelse af energibesparelser,

— til miljøbeskyttelse og -forbedring,

— til grundforbedring,

der kan andrage beløb op til de i artikel 4, stk. 2, anførte.

Denne støtte kan ydes for et samlet investeringsbeløb på 60 000 ECU pr. MAE og 120 000 ECU pr. bedrift for en periode på seks år.

3. Uanset stk. 2 kan medlemsstaterne tildele en overgangsstøtte til investeringer i mindre bedrifter, som ikke opfylder de i artikel 2, stk. 1, anførte betingelser.

Denne overgangsstøtte kan kun ydes for investeringsbeløb på op til 25 000 ECU, og den kan ikke tildeles på betingelser, der er mere gunstige end de i artikel 4 fastsatte, i givet fald forhøjet med den i artikel 7, nr. 2, nævnte støtte.

4. Støtte til investeringer i bedrifter må ikke ydes, såfremt disse investeringer ikke opfylder de i artikel 3 nævnte betingelser, eller såfremt det ikke er tilladt at yde støtte hertil i henhold til artikel 4.

Den i stk. 2 og 3, omhandlede støtte kan dog tildeles

— til investeringer inden for æg- og fjerkræsektoren, der er en nødvendig følge af forpligtelser eller krav, som offentlige myndigheder har pålagt med henblik på miljøbeskyttelse og -forbedring, dersom de pågældende investeringer ikke medfører en udvidelse af produktionen ;

— til investeringer i produktion af gæs og ænder til produktion af »foie gras« ;

— til køb af husdyr, når købet kan tilskyndes efter artikel 4, stk. 1, uden at der er tale om en første anskaffelse.

For så vidt angår de i stk. 2 og 3 omhandlede bedrifter, fastsættes det i artikel 3, stk. 3, omhandlede antal malkekøer desuden til 40 pr. MAE og pr. bedrift.

5. Forbud og restriktioner i denne artikel gælder ikke

— for foranstaltninger vedrørende støtte til køb af jord,

— for driftskreditter med rentegodtgørelse, hvis løbetid ikke overstiger et produktionsår,

— for foranstaltninger vedrørende støtte til køb af handyr til avl,

— for garantier for optagne lån, herunder renter af disse,

såfremt de er truffet i overensstemmelse med traktatens artikel 92 til 94.

AFSNIT II

Andre foranstaltninger til fordel for landbrugsbedrifter

Artikel 9

1. Medlemsstaterne kan indføre en ordning til fremme af indførelse af regnskabsføring i landbrugsbedrifter.

Denne ordning skal omfatte støtte til landbrugere, der har landbrug som hovederhverv, og som ansøger derom, idet støtten fordeles over mindst de fire første år, i hvilke der føres et driftsregnskab på bedriften, forudsat at regnskaberne føres i mindst fire år.

Medlemsstaterne fastsætter størrelsen af denne støtte inden for en gaffel på mellem 700 og 1 050 ECU.

2. Den i stk. 1 nævnte regnskabsføring skal :

a) omfatte :

— udarbejdelse af en årlig åbnings- og afslutningsstatus,

— systematisk og regelmæssig registrering i løbet af regnskabsåret af alle bevægelser i penge og naturalier, der vedrører bedriften,

b) afsluttes med årlig fremlæggelse af :

— en beskrivelse af bedriftens generelle karakteristika, navnlig de anvendte produktionsfaktorer,

— en detaljeret balance (aktiver og passiver) og driftsregnskab (indtægter og udgifter),

— de nødvendige oplysninger til vurdering af effektiviteten for så vidt angår driftsledelsen for bedriften som helhed, navnlig arbejdsindkomsten pr. MAE og landbrugerens indkomst, samt til vurdering af rentabiliteten i forbindelse med de vigtigste driftsgrene.

3. Udvælges bedriften af myndigheder, der af medlemsstaterne er udpeget til at indsamle regnskabsmæssige oplysninger med henblik på videnskabelig oplysning og undersøgelse, særlig inden for rammerne af Fællesskabets informationsnet for landøkonomisk bogføring, skal landbrugeren, såfremt han modtager den i stk. 1 omtalte støtte, forpligte sig til uden navns nævnelse at stille de regnskabsmæssige oplysninger vedrørende sin bedrift til rådighed for disse myndigheder.

Artikel 10

Efter ansøgning kan medlemsstaterne til anerkendte sammenslutninger, som har til formål at nå frem til et samarbejde mellem bedrifterne, til en mere rationel fælles udnyttelse af landbrugsmateriellet eller en fælles drift, og som er oprettet efter denne forordnings ikrafttræden, tildele en igangsætningsstøtte, der skal bidrage til dækning af udgifterne ved deres administration, dog højst i de første fem år efter oprettelsen.

Medlemsstaterne fastsætter størrelsen af denne støtte i forhold til antallet af deltagere og arten af den fælles aktivitet, idet beløbet dog højst kan være 15 000 ECU pr. anerkendt sammenslutning.

Endvidere fastsætter medlemsstaterne disse sammenslutningers retlige form og betingelserne for samarbejdet mellem deres medlemmer.

Artikel 11

1. Efter ansøgning kan medlemsstaterne til landbrugsorganisationer, som har til formål at oprette vikarordninger, tildele en igangsætningsstøtte, der skal bidrage til dækning af udgifterne til administration.

2. For at få ret til den i stk. 1 omhandlede støtte skal vikarordningen være anerkendt af medlemsstaten og fuldtidsbeskæftige mindst én vikar, der er fuldt ud kvalificeret til det arbejde, han skal udføre.

3. Medlemsstaterne fastsætter betingelserne for anerkendelse af de i stk. 1 omhandlede ordninger, og navnlig :

— deres retlige form,

— betingelserne i forbindelse med administration og regnskabsføring,

— vikariattyper, som kan omfatte afløsning af landbrugeren, dennes ægtefælle eller en voksen medhjælper,

— minimum for deres varighed, som skal være mindst ti år,

— minimum for antallet af tilsluttede landbrugere.

4. Medlemsstaterne fastsætter den i stk. 1 omhandlede igangsætningsstøtte til 12 000 ECU pr. vikar, der er fuldtidsbeskæftiget med det i stk. 2 omhandlede arbejde. Dette beløb fordeles på de første fem år, hvor vikaren er beskæftiget; det kan fordeles gradvis faldende i denne periode.

Artikel 12

1. Efter ansøgning kan medlemsstaterne til landbrugsorganisationer, som har til formål at oprette driftskonsulentordninger, tildele en igangsætningsstøtte, der skal bidrage til dækning af udgifterne til administration.

2. Den i stk. 1 omhandlede støtte tildeles for arbejde udført af konsulenter, som skal analysere regnskabsresultater og andre oplysninger for landbrugerne.

3. For at få ret til den i stk. 1 omhandlede støtte skal driftskonsulentordningen være anerkendt af medlemsstaten og fuldtidsbeskæftige mindst én konsulent, der er kvalificeret til det i stk. 2 omhandlede arbejde.

4. Medlemsstaterne fastsætter betingelserne for anerkendelse af de i stk. 1 omhandlede ordninger, og navnlig :

— deres retlige form,

— betingelserne i forbindelse med administration og regnskabsføring ;

— minimum for deres varighed, som skal være mindst ti år,

— minimum for antallet af tilsluttede landbrugere.

5. Medlemsstaterne fastsætter den i stk. 1 omhandlede igangsætningsstøtte til 12 000 ECU pr. konsulent, der er fuldtidsbeskæftiget med det i stk. 2 omhandlede arbejde. Dette beløb fordeles på de første fem år, hvor konsulenten er beskæftiget; det kan fordeles gradvis faldende i denne periode.

6. Medlemsstaterne kan i stedet for den i stk. 5 fastsatte igangsætningsstøtte tildele igangsætningsstøtte til indførelse af driftsledelse for landbrugsbedrifter til fordel for landbrugere, der har landbrug som hovederhverv, og som benytter sig af de i stk. 1 omhandlede driftskonsulentordninger.

I dette tilfælde fastsætter medlemsstaterne støtten til højst 500 ECU, der fordeles over mindst to år.

AFSNIT III

Særlige foranstaltninger til fordel for landbrug i bjergområder og i visse ugunstigt stillede områder

Artikel 13

1. I de områder, der er anført på den fællesskabsliste over ugunstigt stillede landbrugsområder, som er opstillet i henhold til artikel 2 og 3 i direktiv 75/268/EØF, kan medlemsstaterne til fordel for landbrugsvirksomhed yde en årlig udligningsgodtgørelse, som fastsættes i forhold til de varige naturbetingede ulemper, der er anført i nævnte direktivs artikel 3, inden for de grænser og på de betingelser, der er fastsat i artikel 14 og 15 i nærværende forordning.

2. Udligningsgodtgørelse for varige naturbetingede ulemper, der overskrider disse grænser eller ikke opfylder disse betingelser, må ikke ydes i de områder, som er opført på den liste, der er vedtaget efter fremgangsmåden i artikel 2, stk. 2, direktiv 75/268/EØF.

Artikel 14

1. Når medlemsstaterne tildeler en udligningsgodtgørelse, er sådanne landbrugere berettigede dertil, som dyrker mindst tre ha udnyttet landbrugsareal, og som forpligter sig til at udøve landbrugsvirksomhed, der svarer til målene i artikel 1 i direktiv 75/268/EØF, i mindst fem år fra den første udbetaling af en udligningsgodtgørelse. Landbrugeren kan frigøres fra denne forpligtelse, såfremt han ophører med landbrugsvirksomhed, og hvis den fortsatte drift af de pågældende arealer er sikret; han frigøres fra denne forpligtelse i tilfælde af force majeure, navnlig ekspropriation eller anden afståelse i det offentliges interesse; endvidere frigøres en landbruger, som oppebærer pension i henhold til en alderspensionsordning.

I Mezzogiorno, herunder også øerne, i de oversøiske departementer og i de græske områder fastsættes minimum for udnyttet landbrugsareal pr. bedrift dog til to ha.

2. Udgifterne i forbindelse med udligningsgodtgørelsen giver ikke anledning til refusion fra fonden i medfør af artikel 26, når landbrugeren oppebærer pension i henhold til en alderspensionsordning.

3. Medlemsstaterne kan fastsætte supplerende eller indskrænkende betingelser for ydelse af udligningsgodtgørelse.

Artikel 15

1. Medlemsstaterne fastsætter beløbsstørrelserne for udligningsgodtgørelsen under hensyn til graden af de varige naturbetingede ulemper, som påvirker landbrugsvirksomheden, og inden for de nedenfor anførte grænser, uden at denne godtgørelse dog kan være mindre end 20,3 ECU pr. storkreatur, eller i givet fald pr. ha. i de i artikel 3, stk. 3, i direktiv 75/268/EØF nævnte områder.

a) Når det drejer sig om produktion af kvæg, får, geder eller enhovede dyr beregnes godtgørelsen i forhold til besætningens størrelse. Godtgørelsen kan ikke overstige 101 ECU pr. storkreatur. Det samlede beløb for tildelt godgørelse kan ikke overstige 101 ECU pr. ha af en bedrifts samlede foderareal. Omregningstabellen for kvæg, enhovede dyr, får og geder til storkreaturer er anført i bilaget.

   Køer, hvis mælk er bestemt til afsætning, kan kun tages i betragtning ved beregning af godtgørelsen inden for de i artikel 3, stk. 3, i direktiv 75/268/EØF fastlagte områder, samt de i artikel 3, stk. 4, og 5, i samme direktiv fastlagte områder, hvor mælkeproduktionen udgør en vigtig del af bedrifternes produktion.

   Når medlemsstaterne gør brug af denne mulighed i de i artikel 3, stk. 4 og 5, i ovennævnte direktiv fastlagte områder, må antallet af malkekøer, der ved beregning af godtgørelsen skal tages i betragtning pr. begunstiget landbruger, ikke overstige 20 enheder.

b) Når det drejer sig om anden produktion end af kvæg, enhovede dyr, får eller geder, beregnes godtgørelsen i de i artikel 3, stk. 3, nævnte områder i forhold til det udnyttede areal med fradrag af arealer med foderafgrøder, af arealer, der anvendes til dyrkning af hvede, samt af arealer, der er dækket af plantager med æble-, pære- eller ferskentræer, og som overstiger 0,5 ha pr. bedrift. Godtgørelsen må ikke overstige 101 ECU pr. ha.

2. Medlemsstaterne er frit stillet hvad angår ydelse af udligningsgodtgørelse for den produktion eller en del deraf, som er omfattet af den i stk. 1, litra b), omhandlede foranstaltning.

3. Såfremt modtageren af en udligningsgodtgørelse foretager tilplantning med skov på samtlige eller en del af de arealer, der er lagt til grund ved beregning af udligningsgodtgørelsen, kan disse arealer i en periode på højst 15 år fra tilplantningstidspunktet fortsat lægges til grund ved beregning af godtgørelsen.

Artikel 16

I de i artikel 13, stk. 1, omhandlede ugunstigt stillede områder, der har turistmæssig eller håndværksmæssig virksomhed, kan den i artikel 2, stk. 1, litra c), omhandlede forbedringsplan foruden landbrugsmæssige investeringer også omfatte investeringer i landbrugsbedriften af turistmæssig eller håndværksmæssig art. I disse tilfælde kan der i de i artikel 4 omhandlede investeringer indgå turistmæssige og håndværksmæssige investeringer til et beløb, der ikke overstiger 40 000 ECU pr. bedrift.

Artikel 17

1. I de i artikel 13, stk. 1, omhandlede områder kan medlemsstaterne yde støtte til kollektiv investering i foderproduktion, herunder oplagring og fordeling af foder, til forbedring og udlægning af græsgange, der drives i fællesskab, og i bjergområder til vandreservoirer, direkte adgangsveje til græsgange og alpegræsgange samt læskure til besætningerne.

2. De i stk. 1 omhandlede arbejder kan, hvis det økonomisk er berettiget, omfatte mindre vandforsyningsforanstaltninger til landbruget, som er forenelige med miljøbeskyttelsen, herunder mindre vandingsanlæg samt opførelse eller reparation af de læskure, der er nødvendige i forbindelse med sæsonbestemt opflytning af besætningerne.

3. Den i stk. 1 omhandlede støtte, der kan finansieres af fonden, må ikke overstige 100 000 ECU pr. kollektiv investering, 500 ECU pr. forbedret eller udlagt ha græsgang eller alpegræsgang og 5 000 ECU pr. ha vandingsareal.

AFSNIT IV

Særlige regionale foranstaltninger

Artikel 18

1. Med henblik på at bidrage til fjernelse af særligt alvorlige strukturelle eller infrastrukturelle ulemper for landbruget i visse områder kan der træffes særlige foranstaltninger til fremme af det samlede landbrug i det pågældende område i harmoni med eventuelle udviklingsforanstaltninger, der samtidig gennemføres i sektorer uden for landbruget, og med kravet om miljøbeskyttelse.

2. Rådet træffer på forslag af Kommissionen afgørelse om de i denne artikel fastsatte foranstaltninger efter fremgangsmåden i traktatens artikel 43.

AFSNIT V

National støtte i miljømæssigt følsomme områder

Artikel 19

1. Med henblik på at bidrage til indførelse eller opretholdelse af produktionsmetoder i landbruget, der er forenelige med kravet om beskyttelse af det naturlige miljø, og for at sikre landbrugerne en rimelig indkomst kan medlemsstaterne indføre særlige nationale støtteordninger i miljømæssigt følsomme områder.

2. I denne artikel forstås ved miljømæssigt følsomme områder: områder, hvis betydning især er anerkendt på grund af de økologiske og landskabsmæssige aspekter.

3. Støtten kan tildeles landbrugere, som forpligter sig til at dyrke de i henhold til stk. 2 følsomme områder på en sådan måde, at miljøet bevares eller forbedres.

Landbrugeren skal mindst forpligte sig til ikke at intensivere landbrugsproduktionen yderligere og til at påse, at kvægtætheden og landbrugsproduktionens intensitet er forenelige med det pågældende områdes særlige miljømæssige behov.

4. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen forslag til alle sådanne særlige ordninger sammen med en fortegnelse over områder, hvortil der tænkes ydet støtte under en sådan ordning.

Bestemmelserne i traktatens artikel 92 til 94 finder anvendelse. Kommissionen træffer afgørelse om hele den planlagte støtteordning, herunder de områder, hvortil der tænkes ydet støtte, senest tre måneder efter, at den har fået meddelelse om ordningen, og efter høring af Den stående Landbrugsstrukturkomité. Artikel 29 finder anvendelse på de særlige ordninger i denne artikel.

AFSNIT VI

Skovbrugsforanstaltninger på landbrugsbedrifterne

Artikel 20

1. Medlemsstaterne kan tildele støtte til landbrugsbedrifter, der opfylder betingelserne i artikel 2, stk. 1, litra a), til tilplantning af landbrugsarealer med skov, samt til investering i forbedring af skovarealer, såsom anlæggelse af læhegn, brandbælter, vandreservoirer og af skovveje på bedrifterne.

Udgifter til landbrugsmateriellets tilpasning til skovbrugsarbejder er omfattet af disse investeringer.

2. De udgifter, der i henhold til stk. 1 faktisk er afholdt af medlemsstaterne, refunderes af fonden med indtil

— 80 % af omkostningerne til tilplantning med skov og anlæggelse af skovveje på bedrifterne,

— 60 % for de øvrige arbejder, der er nævnt i stk. 1,

og med et maksimalt investeringsbeløb på 40 000 ECU pr. bedrift, dog højst 10 000 ECU for så vidt angår investering i forbedring af skovarealer, samt op til følgende refusionsberettigede maksimumsbeløb :

— 1 400 ECU pr. ha for tilplantning med skov,

— 300 ECU pr. ha for forbedring af skovarealer og anlæggelse af læhegn,

— 90 ECU pr. ha forsynet med brandbælter og vandreservoirer,

— 14 400 ECU pr. km for skovveje.

AFSNIT VII

Tilpasning af erhvervsuddannelsen til kravene i det moderne landbrug

Artikel 21

1. Medlemsstaterne kan uafhængigt af de foranstaltninger, som de kan forelægge socialfonden, i de områder, hvor det viser sig nødvendigt indføre en særlig støtteordning med henblik på at forbedre erhvervsuddannelsen inden for landbruget.

Denne ordning kan omfatte :

— erhvervsuddannelses- samt efter- og videreuddannelseskurser og praktikanttjeneste for landbrugere, medhjælpende familiemedlemmer og ansatte inden for landbruget, som er ude over den skolepligtige alder ;

— uddannelseskurser for ledere og bestyrere af producentsammenslutninger og kooperativer, for så vidt som det er nødvendigt for at forbedre producenternes økonomiske organisation og forarbejdningen og afsætningen af landbrugsprodukter fra det pågældende område ;

— supplerende uddannelseskurser, der er nødvendige for at opnå det i artikel 7, stk. 1, omhandlede niveau for erhvervsuddannelsen, og som er af en varighed på mindst 150 timer.

2. Den i stk. 1 omhandlede støtteordning omfatter ydelse af støtte :

a) til deltagelse i kurser eller praktikanttjeneste,

b) til tilrettelæggelse og gennemførelse af kurser og praktikanttjeneste,

c) i givet fald, til oprettelse af landbrugsuddannelsescentre til fordel for ugunstigt stillede områder i henhold til artikel 13, stk. 1, som ikke allerede råder over sådanne centre, såfremt oprettelsen af de pågældende centre ikke berettiger til anden fællesskabsstøtte, med op til et refusionsberettiget maksimumsbeløb fra fonden på 400 000 ECU pr. center.

3. De af medlemsstaterne afholdte udgifter ved ydelse af støtte i henhold til stk. 2, litra a) og b), kan refunderes af fonden, dog højst med 4 500 ECU pr. person, som har deltaget i et komplet kursus eller praktikantophold. Foranstaltninger, til hvilke der er modtaget tilskud fra socialfonden, kommer dog ikke i betragtning ved udbetaling af støtte i henhold til denne artikel.

Foranstaltningerne i henhold til denne artikel omfatter ikke kurser og praktikanttjeneste, der indgår i normale programmer og ordninger inden for landbrugsuddannelse på sekundær- eller universitetsniveau.

Artikel 22

1. Fællesskabet kan gennem fondens ressourcer finansiere :

— gennemførelsen af pilotprojekter, som skal vise landbrugerne de reelle muligheder i produktionssystemer, -metoder og -teknikker, der svarer til målene for den støtteordning, som er omhandlet i artikel 3, stk. 1 ;

— de foranstaltninger, der er nødvendige for udbredelsen på fællesskabsplan af arbejdsresultater og erfaringer vedrørende forbedring af landbrugsstrukturerne ;

— gennemførelse af undersøgelser med henblik på vurdering af den økonomiske virkning af de i denne forordning fastsatte foranstaltninger.

2. Der træffes afgørelse om den i stk. 1 omhandlede finansiering efter fremgangsmåden i artikel 25.

AFSNIT VIII

Generelle og finansielle bestemmelser

Artikel 23

1. Den påtænkte periode for gennemførelse af den fælles foranstaltning udløber den 31. december 1994.

2. Ved udløbet af en periode på fem år fra denne forordnings ikrafttræden tager Rådet på forslag af Kommissionen forordningens bestemmelser op til fornyet behandling.

3. Fondens samlede udgifter til den fælles foranstaltning i de første fem år anslås til 1 988 mio ECU.

Artikel 24

1. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om :

— forslag til love og administrative bestemmelser, som de påtænker at vedtage i henhold til denne forordning, herunder bestemmelser i forbindelse med artikel 8 ;

— allerede eksisterende bestemmelser, som gør det muligt at anvende denne forordning.

2. Ved fremsendelsen af de forslag til love og administrative bestemmelser og de allerede gældende bestemmelser, der er omhandlet i stk. 1, forelægger medlemsstaterne en redegørelse for den forbindelse, der på regionalt plan består mellem på den ene side den pågældende foranstaltning og på den anden side landbrugets økonomiske situation og dets særlige strukturforhold.

3. For så vidt angår de forslag, der meddeles i henhold til stk. 1, første led, undersøger Kommissionen, under henvisning til deres overensstemmelse med denne forordning og under hensyntagen til dennes målsætninger og den nødvendige sammenhæng mellem de forskellige foranstaltninger, om betingelserne for Fællesskabets finansielle deltagelse i den i artikel 1 omhandlede fælles foranstaltning er opfyldt. Senest to måneder efter meddelelsen afgiver Kommissionen udtalelse herom efter høring af Den stående Landbrugsstrukturkomité.

4. Medlemsstaterne fremsender til Kommissionen teksten til de i stk. 3 omhandlede love og administrative bestemmelser umiddelbart efter deres vedtagelse.

Artikel 25

1. For så vidt angår de bestemmelser, der meddeles i henhold til artikel 24, , stk. 1, andet led, og stk. 4, undersøger Kommissionen, under henvisning til deres overensstemmelse med denne forordning og under hensyn til dennes målsætninger og den nødvendige sammenhæng mellem de forskellige foranstaltninger, om betingelserne for Fællesskabets finansielle deltagelse i den i artikel 1 omhandlede fælles foranstaltning er opfyldt. Senest to måneder efter meddelelsen forelægger Kommissionens repræsentant Den stående Landbrugsstrukturkomité et udkast til beslutning herom efter høring af EUGFL-komiteen om de finansielle aspekter.

2. Komiteen afgiver udtalelse inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det forelagte spørgsmål haster. Udtalelsen vedtages med et flertal på 45 stemmer, idet medlemsstaternes stemmer tildeles den vægt, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. Kommissionen vedtager beslutningen. Såfremt denne imidlertid ikke er i overensstemmelse med komiteens udtalelse, meddeles den omgående til Rådet. Kommissionen kan da udsætte anvendelsen i højst en måned fra denne meddelelse.

Rådet kan efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, inden for en frist på en måned træffe anden afgørelse.

Artikel 26

1. De af medlemsstaterne afholdte udgifter i forbindelse med foranstaltningerne i henhold til artikel 3 til 7, 9 til 17 samt 20 og 21 kan refunderes af fonden.

2. Fonden refunderer medlemsstaterne 25 % af de refusionsberettigede udgifter inden for rammerne af de i artikel 3 til 7 og 13 til 17 og 20 omhandlede foranstaltninger. Denne refusionssats forhøjes til :

— 50 % for den i artikel 3 og 4 omhandlede investeringsstøtte til ugunstigt stillede områder i det vestlige Irland, Grækenland og Mezzogiorno i Italien, herunder også øerne ;

— 50 % for den særlige støtte til landbrugere under 40 år, der omhandles i artikel 7 ;

— 50 % for den i artikel 14 omhandlede udligningsgodtgørelse til de græske, irske og italienske områder samt de franske oversøiske departementer ;

— 50 % for den i artikel 17 omhandlede støtte, i de områder i henhold til artikel 13, stk. 1, der er beliggende i Grækenland og Italien samt i de franske oversøiske departementer.

Herudover kan fonden refundere medlemsstaterne op til 25 % af refusionsberettigede udgifter inden for rammerne af de i artikel 9 til 12 og 21 omhandlede foranstaltninger.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til stk. 2 vedtages efter fremgangsmåden i artikel 13 i forordning (EØF) nr. 729/70.

Artikel 27

1. De foranstaltninger, som medlemsstaterne vedtager, kan kun komme i betragtning til Fællesskabets finansielle deltagelse, hvis de pågældende bestemmelser har været genstand for en positiv beslutning i henhold til artikel 25.

2. Fællesskabets finansielle deltagelse vedrører refusionsberettigede udgifter i forbindelse med støtte, som ydes i medfør af en beslutning, der er vedtaget efter datoen for denne forordnings ikrafttræden.

Artikel 28

1. Refusionsansøgningerne vedrører udgifter, som medlemsstaterne har afholdt i løbet af et kalenderår, og indgives til Kommissionen inden 1. juli det følgende år.

2. Beslutningen om ydelse af bidrag fra fonden træffes i overensstemmelse med artikel 7, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 729/70.

3. Forskud kan ydes med Kommissionens samtykke.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter framgangsmåden i artikel 13 i forordning (EØF) nr. 729/70.

Artikel 29

Inden den 1. august hvert år behandles gældende fællesskabsforanstaltninger og nationale foranstaltninger i tilknytning til denne forordning i en årsrapport, som Kommissionen forelægger Parlamentet og Rådet, og til hvis udarbejdelse medlemsstaterne til Kommissionen fremsender alle nødvendige oplysninger.

Rådet vurderer resultatet af disse foranstaltninger under hensyn til det tempo, i hvilket strukturudviklingen skal foregå, hvis målsætningerne i den fælles landbrugspolitik skal virkeliggøres, og til de pågældende foranstaltningers virkning på Fællesskabets produktionsmål, deres betydning for en harmonisk udvikling i Fællesskabets områder og deres finansielle følger.

I givet fald træffer Rådet efter fremgangsmåden i traktatens artikel 43 sådanne bestemmelser, som måtte være nødvendige.

Artikel 30

Medlemsstaterne kan fastsætte supplerende betingelser for gennemførelsen af de i denne forordning fastsatte støtteforanstaltninger.

Artikel 31

Medmindre andet er fastsat i artikel 8 og 13, berører denne forordning ikke medlemsstaternes ret til på det område, der er omfattet af denne forordning, at iværksætte supplerende støtteforanstaltninger, hvis betingelser eller regler for ydelse afviger fra de heri fastsatte, eller hvis beløb overstiger de heri fastsatte lofter, under forudsætning af at disse foranstaltninger træffes i overensstemmelse med traktatens artikel 92 til 94.

Artikel 32

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige foranstaltninger i kraft for at efterkomme bestemmelserne i denne forordning inden for en frist på seks måneder fra datoen for dens ikrafttræden.

Samtidig sørger de for gennemførelse af en effektiv kontrol af beregningsgrundlaget for udbetaling af støtte, som kan refunderes af fonden.

2. De i artikel 3 og artikel 8, stk. 3, omhandlede forbud og restriktioner gælder dog for ansøgninger, der er indgivet efter denne forordnings ikrafttræden.

AFSNIT IX

Afsluttende bestemmelser

Artikel 33

1. Med virkning fra den 1. januar 1985 ændres datoen den 31. december 1984 til den 30. september 1985 i følgende bestemmelser :

— artikel 16, stk. 1, i Rådets direktiv 72/159/EØF af 17. april 1972 om modernisering af landbrugsbedrifter (1) ;

— artikel 7, stk. 1, i Rådets direktiv 72/160/EØF af 17. april 1972 om støtte til ophør af landbrugsvirksomhed og til anvendelse af udnyttet landbrugsareal til strukturforbedringsformål (2) ;

— artikel 9, stk. 1, i Rådets direktiv 72/161/EØF af 17. april 1972 om social og erhvervsmæssig vejledning og om faglige kvalifikationer hos de personer, som arbejder i landbruget (3) ;

— artikel 4 i Rådets beslutning 76/402/EØF af 6. april 1976 om størrelsen af den i direktiv 72/159/EØF om modernisering af landbrugsbedrifter fastsatte rentegodtgørelse , som skal anvendes i Italien (4) ;

— artikel 5 i Rådets beslutning 81/598/EØF af 27. juli 1981 om den ved direktiv 72/159/EØF om modernisering af landbrugsbedrifter fastsatte rentegodtgørelses størrelse i Irland (5) ;

— artikel 3 i Rådets beslutning 82/438/EØF af 24. juni 1982 om tilladelse til visse medlemsstater til at forøge den ved direktiv 72/159/EØF om modernisering af landbrugsbedrifter hjemlede rentegodtgørelse (6).

2. Medmindre andet er fastsat i artikel 32, stk. 2, ophører gyldigheden fra udløbsdatoen for den i artikel 32 omhandlede overgangsperiode af :

— direktiv 72/159/EØF ;

— direktiv 72/160/EØF ;

— direktiv 72/161/EØF ;

— artikel 4 til 17 i direktiv 75/268/EØF ;

— Rådets forordning (EØF) nr. 1945/81 af 30. juni 1981 om begrænsning af støtte til investeringer i sektoren for svineproduktion (7) ;

— Rådets forordning (EØF) nr. 1946/81 af 30. juni 1981 om begrænsning af støtte til investeringer i sektoren for mælkeproduktion (8)

for ansøgninger, der er indgivet efter denne dato.

3. I direktiv 75/268/EØF foretages følgende ændringer :

a) Artikel 1, stk. 1, slutningen , affattes således :

»... . bemyndiges medlemsstaterne til at indføre den i Rådets forordning (EØF) nr. 797/85 af 12. marts 1985 om forbedring af landbrugsstrukturernes effektivitet (*) omhandlede særlige støtte til fremme af landbrugsvirksomheden og forbedring af landbrugernes indkomst i disse områder.

(*) EFT nr. L 93 af 30. 3. 1985, s. 1.« ;

b) Artikel 3, stk. 5, affattes således :

»5. Begrænsede områder, med særlige ulemper, hvor bevarelse af landbrugsvirksomhed , i givet fald på visse særlige betingelser, er nødvendig for at sikre bevarelsen af miljøet, opretholdelsen af det naturlige miljø, områdernes turistmæssige muligheder eller gennemførelsen af kystbeskyttelse , kan sidestilles med områder, der i henhold til denne artikel er ugunstigt stillede. Disse områders samlede areal kan i en medlemsstat ikke overstige 4 % af denne stats samlede areal.«.

Artikel 34

1. Rådets forordning (EØF) nr. 1820/80 af 24. juni 1980 om fremme af landbrugets udvikling i de ugunstigt stillede områder i det vestlige Irland (9) senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3073/82 (10), ændres således :

a) Artikel 10, stk. 1, affattes således :

»1. Som led i den særlige foranstaltning tildeles der investeringsstøtte til landbrugere,

a) som opfylder betingelserne i artikel 2, stk. 1, litra a), b) og c), og stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 797/85 af 12. marts 1985 om forbedring af landbrugsstrukturernes effektivitet (*), og hvis plan for konkret forbedring af bedriften lægger hovedvægten på opdræt af kødkvæg og/eller fåreavl,

(1) EFT nr. L 96 af 23. 4. 1972, s. 1.
(2) EFT nr. L 96 af 23. 4. 1972, s. 9.
(3) EFT nr. L 96 af 23. 4. 1972, s. 15.
(4) EFT nr. L 108 af 26. 4. 1976, s. 39.
(5) EFT nr. L 220 af 6. 8. 1981, s. 27.
(6) EFT nr. L 193 af 3. 7. 1982, s. 39.
(7) EFT nr. L 197 af 20. 7. 1981, s. 31.
(8) EFT nr. L 197 af 20. 7. 1981, s. 32.
(9) EFT nr. L 180 af 14. 7. 1980, s. 1.
(10) EFT nr. L 325 af 20. 11. 1982, s. 1.

b) som fører et forenklet regnskab fra tidspunktet for iværksættelsen af den i litra a) omhandlede forbedringsplan.

(*) EFT nr. L 93 af 30. 3. 1985, s. 1.«;

b) Artikel 10, stk. 2, ophæves.

c) Artikel 11, stk. 1, affattes således:

»1. Den i artikel 10, stk. 1, omhandlede støtte er omfattet af bestemmelserne i artikel 3 til 6, i artikel 7, nr. 2, og i artikel 8, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 797/85. Ydelsen af den i artikel 8, stk. 1, i denne forordning omhandlede støtte kommer ikke i betragtning ved refusion i henhold til artikel 22.«.

2. Rådets forordning (EØF) nr. 1939/81 af 30. juni 1981 om et integreret udviklingsprogram for de vestskotske øer (Outer Hebrides) (1), ændres således:

a) Artikel 1, stk. 3, ophæves;

b) Artikel 5, stk. 2, første led, affattes således:

»— betingelserne og kriterierne for de planlagte støtteforanstaltninger; er der fastlagt foranstaltninger vedrørende investeringsstøtte til landbrugsbedrifter, er disse foranstaltninger omfattet af bestemmelserne i artikel 3 til 6 samt i artikel 7, nr. 2, og i artikel 8, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 797/85 af 12. marts 1985 om forbedring af landbrugsstrukturernes effektivitet (*). Ydelsen af den i artikel 8, stk. 1, i denne forordning omhandlede støtte kommer ikke i betragtning ved refusion i henhold til artikel 7.

(*) EFT nr. L 93 af 30. 3. 1985, s. 1.«;

c) Artikel 5, stk. 3, tredje og fjerde linje, affattes således:

»... tilpasning efter fremgangsmåden i artikel 25 i forordning (EØF) nr. 797/85, og efter at Den stående Landbrugsstrukturkomité ...«.

3. Rådets forordning (EØF) nr. 1940/81 af 30. juni 1981 om et integreret udviklingsprogram for departementet Lozère (2) ændres således:

a) Artikel 1, stk. 3, ophæves;

b) Artikel 5, stk. 2, andet led, affattes således:

»— betingelserne og kriterierne for de planlagte støtteforanstaltninger; er der fastlagt foranstaltninger vedrørende investeringsstøtte til landbrugsbedrifter, er disse foranstaltninger omfattet af bestemmelserne i artikel 3 til 6 samt i artikel 7, nr. 2, og i artikel 8, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 797/85 af 12. marts 1985 om forbedring af landbrugsstrukturernes effektivitet (*). Ydelsen af den i artikel 8, stk. 1, i denne forordning omhandlede støtte kommer ikke i betragtning ved refusion i henhold til artikel 7.

(*) EFT nr. L 93 af 30. 3. 1985, s. 1.«;

c) Artikel 5, stk. 3, tredje og fjerde linje, affattes således:

»... tilpasning efter fremgangsmåden i artikel 25 i forordning (EØF) nr. 797/85, og efter at Den stående Landbrugsstrukturkomité ...«.

4. Rådets forordning (EØF) nr. 1942/81 af 30. juni 1981 om fremme af landbrugets udvikling i de ugunstigt stillede områder i Nordirland (3) ændres således:

a) Artikel 10, stk. 1, affattes således:

»1. Som led i den særlige foranstaltning, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, tildeles der investeringsstøtte til landbrugere:

a) som opfylder betingelserne i artikel 2, stk. 1, litra a), b) og c), og stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 797/85 af 12. marts 1985 om forbedring af landbrugsstrukturernes effektivitet (*), og hvis plan for konkret forbedring af bedriften lægger hovedvægten på opdræt af kødkvæg og/eller fåreavl;

b) som fører et forenklet regnskab lige fra tidspunktet for iværksættelsen af den i litra a) omhandlede forbedringsplan.

(*) EFT nr. L 93 af 30. 3. 1985, s. 1«;

b) Artikel 10, stk. 2, ophæves;

c) Artikel 11, stk. 1, affattes således:

»1. Den i artikel 10, stk. 1, omhandlede støtte er omfattet af bestemmelserne i artikel 3 til 6 samt i artikel 7, nr. 2, og i artikel 8, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 797/85. Ydelsen af den i artikel 8, stk. 1, i denne forordning omhandlede støtte kommer ikke i betragtning ved refusion i henhold til artikel 14.«.

(1) EFT nr. L 197 af 20. 7. 1981, s. 6.
(2) EFT nr. L 197 af 20. 7. 1981, s. 9.
(3) EFT nr. L 197 af 20. 7. 1981, s. 17.

5. Rådets forordning (EØF) nr. 1944/81 af 30. juni 1981 om en fælles foranstaltning med henblik på tilpasning og modernisering af strukturen i produktionen af okse-, fåre- og gedekød i Italien (1) ændres således :

a) Artikel 2, stk. 1, ophæves ;

b) Artikel 2, stk. 3, affattes således :

»3. Programmerne og eventuelle tilpasninger heraf gennemgås og godkendes efter fremgangsmåden i artikel 25 i Rådets forordning (EØF) nr. 797/85 af 12. marts 1985 om forbedring af landbrugsstrukturernes effektivitet (*).

(*) EFT nr. L 93 af 30. 3. 1985, s. 1« ;

c) Artikel 3, stk. 1, litra a), affattes således :

»a) støtte til modernisering, rationalisering og opførelse af staldbygninger på landbrugsbedrifter, som opfylder bestemmelserne i artikel 2, stk. 1, litra a), b) og c), og stk. 2, i forordning (EØF) nr. 797/85, og hvis plan for konkret forbedring viser,

— at den del af salget, der hidrører fra produktionen af oksekød og den samlede produktion af fåre- og gedekød ikke formindskes i forhold til bedriftens samlede salg og vil udgøre mere end 40 % af det samlede salg fra bedriften, når forbedringsplanen er gennemført,

— at staldbygningerne opfylder de hygiejniske og sundhedsmæssige krav, der fremgår af fællesskabsbestemmelserne.« ;

d) Artikel 3, stk. 2, affattes således :

»2. Den i stk. 1, litra a) og b), omhandlede støtte er omfattet af bestemmelserne i artikel 3 til 6 samt i artikel 7, nr. 2, og i artikel 8, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 797/85. Ydelsen af den i artikel 8, stk. 1, i denne forordning omhandlede støtte kommer ikke i betragtning ved refusion i henhold til artikel 6.«.

6. Rådets direktiv 81/527/EØF af 30. juni 1981 om udvikling af landbruget i de franske oversøiske departementer (2) ændres således :

a) Artikel 1, stk. 2, ophæves ;

b) Artikel 2, stk. 2, tredje og fjerde linje, affattes således :

»...fremgangsmåden i artikel 25 i Rådets forordning (EØF) nr. 797/85 af 12. marts 1985 om forbedring af landbrugsstrukturernes effektivitet (*) og efter høring af Komiteen for Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget.

(*) EFT nr L 93 af 30. 3. 1985, s. 1«.

7. Rådets forordning (EØF) nr. 1975/82 af 19. juli 1982 om fremskyndelse af udviklingen af landbruget i visse områder i Grækenland (3) ændres således :

a) Artikel 10, stk. 2, affattes således :

»2. Den i stk. 1, litra a) og b), nævnte støtte og sådan støtteindkøb af avlsdyr, som omhandlet i litra c), der foretages af individuelle landbrugere, ydes til bedrifter, som opfylder betingelserne i artikel 2, stk. 1, litra a), b), c), og stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 797/85 af 12. marts 1985 om forbedring af landbrugsstrukturernes effektivitet (*) og hvis plan for konkret forbedring viser,

— at de pågældende investeringer beløber sig til mindst 2 500 ECU pr. bedrift ;

— at den del af salget, der hidrører fra produktionen af oksekød og den samlede produktion af fåre- og gedekød ikke formindskes i forhold til bedriftens samlede salg og vil udgøre mere end 40 % af det samlede salg fra bedriften, når forbedringsplanen er gennemført,

— at staldbygningerne opfylder de hygiejniske og sundhedsmæssige krav, der fremgår af fællesskabsbestemmelserne.

(*) EFT nr. L 93 af 30. 3. 1985, s. 1« ;

b) Artikel 10, stk. 3, affattes således :

»3. Den i stk. 1, litra a), b) og c), omhandlede støtte er omfattet af bestemmelse i artikel 3 til 6 samt i artikel 7, nr. 2, og i artikel 8, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 797/85. Ydelsen af den i artikel 8, stk. 1, omhandlede støtte, kommer ikke i betragtning ved refusionen i henhold til artikel 18.«.

8. De i stk. 1 til 7 omhandlede ændringer af forordninger og direktiver gælder for støtte, der ydes i medfør af en beslutning, som er vedtaget efter datoen for denne forordnings ikrafttræden.

(1) EFT nr. L 197 af 20. 7. 1981, s. 27.
(2) EFT nr. L 197 af 20. 7. 1981, s. 38.
(3) EFT nr. L 214 af 22. 7. 1982, s. 1.

9. Artikel 6, stk. 1, litra f), første afsnit, i Rådets forordning (EØF) nr. 355/77 af 15. februar 1977 om en fælles foranstaltning til forbedring af vilkårene for forarbejdning og afsætning af landbrugs- og fiskeriprodukter (1) affattes således :

»f) med forbehold af en afgørelse i henhold til artikel 5, stk. 2, at høste råvarer fra jorden, idet der ikke kan ydes finansielt bidrag fra Fællesskabet til det pågældende udstyr i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 797/85 af 12. marts 1985 om forbedring af landbrugsstrukturernes effektivitet (*), og for så vidt der både er tale om :

(*) EFT nr. L 93 af 30. 3. 1985, s. 1«.

Artikel 35

Denne forordning træder i kraft den 1. april 1985.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. marts 1985.

På Rådets vegne

F.M. PANDOLFI

Formand

(1) EFT nr. L 51 af 23. 2. 1977, s. 1.

BILAG

Omregningstabel for kvæg, enhovede dyr, får og geder til storkreaturer (omhandlet i artikel 15, stk. 1, litra a))

Tyre, køer og andet kvæg over to år, enhovede dyr over seks måneder	1,0	storkreatur
Kvæg fra seks måneder til to år	0,6	storkreatur
Får	0,15	storkreatur
Geder	0,15	storkreatur

Koefficienterne for hundyr af får og geder finder anvendelse på de i artikel 15, stk. 1, anførte maksimums- og minimumsbeløb pr. storkreatur.